Ч. 266 Субота 27 падолиста (9 грудня) 1899. Рік IX

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 8.
Письма приймають ся лиш франковані.
Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.
Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в п. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік зр. 2·40
на пів року „ 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік зр. 5·40
на пів року „ 2·70
на чверть року „ 1·35
місячно . . „ —·45
Поодиноке число 3 кр.

Вісти політичні.

(До ситуациї. — З ради державної. — Анґлійско-трансвальска війна.)

Справу розбитої мировової конференциї для ческо-німецкого спору так поясняє в письмі з Відня під д. 5 с. м. дописуватель „Руслана":

Наколи завтра се не стане ся, на що нині заносить ся, то не виноватий ваш дописуватель, але виновата на скрізь непевна ситуация, що не з дня на день, але з години на годину зьміняє ся. „Мирова конференция" правиці і лівиці зійде ся нині вечером. Та ба! Конфереції сій предложено зразу проект видачи язикового закона для Чехії, відтак проект дра Фукса о поладнаню язикової справи в цілій Австриї, а ще не рішила конференция сих двох справ, як вже нині виступив др. Білиньский з третим проектом миреня. Після Білиньского мали би Чехи відступити від обструкциї на таких услівях: Кіндінґер уступає з кабінету. Єго наслідник видає поучене урядникам і судам ческим, що они можуть так поводитись в своїм урядованю в ческих областях, мов би язикові розпорядженя були ще доси правосильні. Правительство не буде забороняти ческих зборів ані конфісковати дневників, а виноваті і засуджені за послідні розрухи в Чехії і на Мораві будуть поручені цісарскій ласці. Правительство вицофає тирольских і галицких жандармів з Чехії і Морави. Німецка лівиця заручить, що в чисто-ческих областях буде заведена внутрішна ческа урядова мова. Проект сей обговорено нині на екзекутивнім комітеті правиці і передано єго ческому клюбови до порішеня, чи клюб пристав би на сей проект? Проект сей однакою не вдоволить нікого. Се дуже по крамарски подуманий проект, що не дорівняв своїм значінем проектови Фукса. Розуміє ся, що делеґати „Союза" (Повше і Вахнянин) обстали в екзекутивнім комітеті правиці лише за проектом Фукса. Проект сей ретельнійший. Що менери лівиці на нинішнім засіданю „Мирової конференциї" відкинуть всякі проекти помиреня правиці з лівицею — се більше ніж певне. Німецка лівиця держить нині в своїх руках керму внутрішної політики, она осягнула через обструкцию все, що хотіла; до неї належить кабінет, її теперішна ситуация на руку, она править нині Австриєю — то пощо класти їй здорову голову під Евангелів, пощо миритись єї з правицею? Лівиця змагає нині до того, щоби парлямент розійшов ся як найскорше та щоби ніхто не спиняв правительства, вести внутрішні справи держави в виключну користь німецкого елементу. Лівиця є beata possidens. Нині заявив ґр. Клярі менерам правиці, що він завтра видасть розпорядженє язикове в користь Чехів, наколи буде мати певність, що лівиця сему не спротивить ся. А лівиця? Лівиця сейчас загрозила обструкцию і ґр. Клярі подав ся назад. Лівиця панує, а правиця? Правиця мотає ся, бо дійстно не знає що робити, чи розбитись, чи витривати в солідарности, чи іти з Чехами, чи здати їх на їх власні сили? Звідси і походить, що з посеред правиці безнастанно виходять якісь проекти до миреня, котрі лівиця солідарно відкидає, бо — повтаряю — лівиця не хоче зміни теперішної ситуациї, так для неї користної.

Засідане палати послів розпочало ся вчера аж о год. 12½ в полудне. Молодоческі посли Дворжак і Жачек поставили нагляче внесене о внесене цісарского розпорядженя з дня 20 цьвітня 1854 і о внесене закона управильнюючого справу караня полициєю. Віцепрезидент др. Пентак заявив, що піддасть то внесене під дискусию при кінци засіданя, однако задля спізненої пори не прийшло до того. Відтак приступлено до першого читаня т. зв. переказуючого закона. Голос забрав Молодочех Мастальска. Говорив як всї Чехи насамперед по чески а відтак по німецки і заявив, що Чехи згодять ся, аби той закон відіслати до комісиї, бо і так конечні потреби держави не будуть полагоджені перед 1 січня 1900. Сторонництво бесїдника не буде оглядати ся на державні конечности і доки не будуть виповнені жаданя ческого народу, доти посли ческі не залишать обструкциї. По промові п. Форманка і ґенеральних бесїдників пос. Кіярі'ого „за" і Молодочеха Гаймріха „против" ухвалено проект закона відіслати до угодової комісиї. Слідуюче засідане назначено на второк.

Після найновійших вістий з полудневої Африки Бури забирають ся до рішучого покінченя з англійскими відділами замкненими в Мафекінґу, Ледісмес і Кімберлей. І так доносять з Льондона до Берлина, що д. 29 падолиста появили ся на почтовім уряді в Денді урядові плякати з оповіщенем, що Мафекінґ попало

---

7)

МИСТЕЦКИЙ ЗЛОЧИН.

(З анґлійского — Родриґа Оттоленґі.)

(Дальше).

— Славно, славно! Ви хитрійші як Лекок; атже то правдиві чародійскі штуки. Велите підозрілим перейти поперед себе, а відтак, просто, держите злочинця за ковнір. То чудесна система — сказав Торе глумливо. — Але скажіть-но мені, пане Барнес, в який спосіб той чоловік укрив брилянти? Тож то були брилянти?

— Дияманти і инші дорогі камені. Але я спитаю тепер вас, як би ви були їх укрили, будучи на єго місци?

Робив то зручно, бо видко було, що Французови цілком не було приємно ставити ся в положене злочинця.

Однако відповів скоро з спокоєм:

— А знаєте, що я іменно над тим богато думав. Очевидно, я забрався би до чогось подібного дуже незручно, однако щось мені прийшло на гадку.

— Чи спосіб укритя каменів, так, щоби їх при ревізиї не найдено, в такім місци, звідки би їх пізнійше могли забрати?

— Так іменно. Може помиляю ся, але мені здасть ся, що мій плян був би цілком незлий. В часописях було подано, що дорогоцінности складали ся з неоправлених каменів. Отже я був би їх вдавив в мило, що було в умивальни. Нікому не прийшло би до голови глядати їх там, а хочби їх найдено, то підозрінє не могло би упасти на мене. Відтак був би я собі забрав мило, і камені були би мої.

— О, то ви сильно перечислили ся.

— Чому?

— Ви були перші з ревідованих, я уважав на вас, доки ви не висїли з поїзду. Що биж пізнійше иншим поїздом їхати до Нового Йорку і дістати ся до ваґона, котрий тимчасом стояв на инших шинах, де єго баби мили, то було би для вас за тяжко. А навіть колиб вам то удало ся, то й так нічого би вам з того не прийшло, бо я велїв забрати всї мила і покласти сьвіжі кусники.

Усьмішка, яка появила ся на устах Мічеля, доказувала, що прислухував ся розмові, і що єго бавила осторожність аґента.

— Ну, то видите — сказав Француз, здвигаючи раменами — що не маю таланту на злодія, крім того була ще торбина, а єї то вже певне не був би я міг всадити в мило.

— Ну, торбину міг злодій викинути за вікно.

— Але ви о всім гадаєте, пане Барнес — сказав Торе з острим поглядом, котрий зраджував якийсь неспокій. — Однако — говорив дальше — скажіть мені, в який спосіб, після вашої гадки, міг злодій укрити в поїзді камені?

— Укрив їх поза поїздом — відповів скоро Барнес, і замітив на своє вдоволенє, що оба пани легко дрогнули.

Мічель видко гадав, що час взяти участь в тій грі, бо лишив Емілію і приступив до товариства.

— Говорите о крадежи в поїзді?

— Так — відозвала ся Дора — то просто чудо, в який спосіб пан Барнес всьо викрив.

— Всьо викрив? Чи справді?

— Так, знає хто єсть злодієм, і що укрив дорогоцінности поза поїздом.

— Мушу признати пане Барнес, що ви дуже зручні, коли то викрили. Але де би знов міг їх сховати, коли всїх подорожних ревідовано?

Спосіб, в який Мічель силував ся заєдно понизити бистрість і зручність Барнеса, дразнив єго, і він з якимсь гнївом відповів:

— Скажу вам, де злодій міг сховати камені в поїзді — в місци, де нікому не впало до голови глядати, навіть мені: Та пані мала дорогоцінности в ручній торбині. Нехай так, що злодій украв торбинку і викинув єї за вікно, але камені вложив тій пани підчас єї спу до кишені єї сукні. Коли дама, пробудивши ся, замітила, що торбинки нема, то мусїла очевидно гадати, що й дорогоцінностий також нема, а злодій по довершеній ревізиї міг знов прийти до тих дорогоцінностий.

Барнес покладав велику надію в тім оповіданю, але знов цілковито завів ся. Або поведенє злодія було инше, або Мічель і Торе були невинні, бо оба недовірчиво усьміхали ся.

— То було би надто штучне, пане Барнес — почав Мічель. — В який же спосіб міг би він знов прийти до тих дорогоцінностий?

в руки Бурів. З Ледісмес знов доносять під д. 30 падолиста: Бури наближують ся до міста. Одержали три більші армати, котрими бомбардують місто. Нинї рано гадали тут, що неприятель забирае ся до загального приступу, однако в послїдній хвили мусїли бути видані инші прикази, бо войска Бурів полишили ся на своїх позициях. Все таки бомбардоване тревало від години 4-ої до 6-ої рано. — З північного Капляндy доносять: Телеграфічне получене з Дортрехту і Штайнсбурґа перерване. Догадують ся, що Бури обсадили вже Штайнебурґ. — Бюро Райтера доносить з Кімберлей під д. 25 падолиста: Нинї вирушив анґлїйский відділ за місто, аби забрати неприятельску артилерию, уставлену на західних узгірях. Анґлїйцї взяли чотири редути. Підчас приступу на пяту редуту неприятель поразив Анґлїйцїв таким сильним огнем, що они мусїли уступити і вернули до міста. — Обі сторони громадять свої сили над рікою Моддер-Рівер, де, як гадають, прийде вже сими днями до рішучої битви, від котрої буде зависїти, чи Кімберлей упаде і чи Бури і на західнім поли війни будуть мати перевагу над Анґлїйцями.

Новинки.

Львів дня 8-го грудня 1899.

— **Посаг.** Видїл краєвий оголосив конкурс на три придані по 290 зр. з фундациї Максимілїяна і Францїшки Семяновских, для бідних а морально ведучих ся дївчав, дочок міщан всїх міст і місточок галицких з виімком Львова і Кракова. Посаги призначені для дївчат католицких, котрі скінчили 17, а не перевисшили 24 лїт житя. Роздача приданих наступить в дорозї льосованя дня 7-го цьвітня 1900 р. в видїлї краєвім.

— **Похорон** бл п. дра Смольки скінчив ся вчера о год. $1^1/_2$ по полудни. На кладовищи над гробом промовляли: іменем президиї парляменту президент др. Фукс, іменем молодоческого клюбу пос. Янда, від польского кола пос. Вайґель і в імени академічної молодїжи акад. Ярецкий.

— **Андрея обходити будуть** товариства „Клюб Русинок“, „Руска Бесїда“ і „Львівский Боян“ ві второк дня 12-го с. м. в комнатах „Рускої Бесїди“ спільною вечерою полученою з товарискими забавами. Вечер сей ограничить ся до замкненого кружка; щоби можна поробити відповідні приготовленя, мусить бути знане число участників вже заздалегідь. Тому приймає комітет зголошеня на листу; яка від 7—9 год. вечером найдальше до недїлї буде виставлена в комнатї тов. „Руска Бесїда“, де заразом можна засягнути близших пояснень що-до условин участи. Цїлий дохід призначений на потреби рускої школи видїлової у Львові.

— **Загальні збори товмацкої філїї „Просьвіти“** відбудуть ся в Товмачи в середу, 13. грудня, о години 11. рано, в сали Ради повітової. — Видїл запрашає всїх членів і читальні „Просьвіти“ до найчисленнїйшої участи — тим більше, що кромі звичайного дневного порядку, хочемо поговорити о касах райфайзенівских, о законї будівлянім для сїл, о законї о обсаджуваню доріг деревами. — Перед вібранем відправить ся служба Божа. Приходіть! чекаємо! в середу 13. грудня. — Видїл.

— **Загальні збори членів товариства „Просьвіти“** львівского і поза-львівского повіта, в цїли основаня філїї товариства „Просьвіти“ на львівский і поза-львівский повіт, відбудуть ся в пятницю, о 11 годині перед полуднем, в комнатї товариства „Зорі“, в домі ч. 17, при Краківскій улици.

— **Видїл товариства „Руска Бесїда“ в Перемишли** має честь запросити своїх П. Т. замісцевих членів на відчит проф. Д. Корінця, п. з.: „Україньска громада перед 100 лїтами“, що відбуде ся в недїлю (10-ого грудня с. р.) в комнатах товариства. Цїлий дохід з відчиту призначений на будову „Народного Дому“ в Перемишли. — Вступ 10 кр. від особи. Початок о години 8 вечером.

— **Самоубийство.** Оногди досьвіта побачили мешканцї реальности під ч. 72 при улици Городецкій закостенїлого трупа якогось чоловіка повішеного на жолобі в стайни. Розпізнано в нїм робітника Казимира Базиляка. Всяка поміч показала ся спізненою.

— **Живцем згоріла** в Козові під Тернополем чотиролїтна дочка селянина Задорожного, в наслїдок перевернення лямпи. Родичів в дома тодї не було, а 18-лїтна сестра не була в силї спасти дитини від смерти.

— **Сильна буря,** що зміняє ся хвилями в шалений оркан, панує від кількох днїв у Відни і товче там шиби, вистави, перевертає комини. Не обійшло ся також без нещасливих випадків. І так официял державної зелїзницї Осип Кельбіґ упав пірваний вітром і зломив собі ногу. Крамар Кушінка, що ніс на плечах кіш з яринами, перевернув ся і зломив собі також ногу. Кравчиня Каритана Брош упала з такою силою до хідника, що нарушила собі мозок.

— **В ориґінальний спосіб** повідомлює своїх читачів про важнїйші телеґрами з поля битви редакция дневника The Cape Times в Каптавн. Коли прийдуть телеґрами, велика парова труба, якої уживають фабрики, справлена нарочно в тій цїли, відзиває ся сильним голосом і нарід біжить до редакцийного льокалю по новини.

— **Огонь.** Дня 27 падолиста вечером вибух огонь у Юрка Семена в Старім Лисьци пов. богородчаньского і при сильнім вітрі знищив цїлком дванайцять загород селяньских з цїлим збором і добутком. Нещастє постигло найбіднїйших людий, котрі почали дорабляти ся по огни, що навістив їх перед трема роками.

— **Сензацийний медиоляньский процес** займає чим раз більше публичну опінію в Італії. Показує ся, що тайна „маффія“ в Палермі випружає всї сили, щоби перешкодити вібраню доказів. Сьвідки спроваджені з Палермо до

— В той спосіб, що убив би ту женщину — відповів аґент.

Але й той удар був даремний, бо нї один навіть не рушив повіками. В тій хвили Барнес був побіджений, але цїлком не стратив задля того надії, бо то дрогнене обох на его замітку, що торбинку, може бути, викинено за вікно, мусїло бути пояснене.

— Ну, ну, пане Барнес — сказав знов Мічель, клепаючи его по рамени. — Не беріть собі тої справи так дуже до серця. Як запрячете собі чимсь голову, то можете стратити свою зручність, а ви дали вже богато доказів еї. Менї здаєть ся, що я міґби висказати правдивійший здогад.

— Не уважайте мене знов за такого дурного, пане Мічель; як мій здогад видає ся вам таким недотепним, то ще з того не виходить, аби він був одиноким. Ми, аґенти, мусимо брати кожду річ з найріжнїйших сторін і заложу ся з вами, що відгадаю ваш здогад.

— Добре, згода, приймаю заклад. Я напишу свою гадку на картцї, а як вгадаєте, то я вам винен добрий обід.

Написав кілька слів на картцї і подав еї Дорі.

— Гадаєте, що злодій віддав просто торбинку якомусь свому спільникови на умовленій стациї.

— Славно! — крикнула Дора. — З вас справдї великий чоловік; ви виграли заклад. То само тут написане.

— Чи мали би ви охоту виграти ще один заклад? — спитав поволи Француз цїдячи поволи кождий склад.

— Очевидно — відповів скоро Барнес.

— То я закладаю ся з вами, що як коли небудь викриєте ту річ, будете мусїли признати, що нї один з тих здогадів не був правдивий.

— Того закладу не можу приймити, бо я певний, що ми не згадували тут о дійстнім поведеню злодія.

— Ах, то ви маєте ще один здогад — засьміяв ся Торе глумливо.

— Очевидно і менї здаєть ся, що то правдиве — відповів Барнес — але волію задержати его для себе.

— Добре маєте — вмішала ся до розмови Емілїя — мушу признати, що я нї на хвилю не гадала, що ви відкриєте нам свій правдивий погляд, бо знаю вас як чоловіка великої оглядности, а однако така річ була би дуже нерозумна.

— Може бути, але то, що часом видаєсь нам нерозумним, в деяких случаях було би може дуже мудрим....

— Дуже справедливо, а тепер мої панове, дуже менї прикро, але мушу вас попрощати, бо нинї ще ідемо на баль, а як вам звістно женщини в таких случаях потребують дуже богато часу на приготовленя.

То був еї звичайний спосіб поведеня, але нїколи нїхто не брав їй того за зле і тепер всї зробили, як бажала.

Однако Барнес був дуже вдоволений, що оба мусїли з ним вийти, бо готовив лапку, в яку міг зловити обі птицї.

VI.

Барнесова лапка.

З того що лучило ся не треба гадати, що Барнес втратив свою давну зручність, не здавав собі ще ясно справи з того случаю, який попавсь єму в руки, але нїчого в тім дивного, бо ледве два дни минуло від крадежи, а більшу часть того часу мусїв перебути поза Новим Йорком. По розчарованю, якого зазнав супротив відкритя, що ґузик має меньше значінє в тій справі як гадав, рішив ся піти иншою дорогою, по котрій богато собі обіцював. Бачив вже як неодин злочинець тратив власть над собою, коли нагле і несподівано поставлено его перед убитою жертвою і на тім оснував свій плян.

Мічель пересьвідчив его, що той ґузик не належав до первістного ґарнітуру, а бодай що неможливо було доказати того. Однако то, що був на нїм портрет панни Ремзен було певне, тому не уважав того неможливою річию, що Мічель убив ту даму, а бодай що переступив поріг еї мешканя.

Крім того Мічель знав, що та панї умерла і було би цїлком непотрібно, тягнути его на три поверхи, аби ставити его перед трупа, бо зміркував би, що треба єму робити і мав би досить часу, аби запанувати над собою. Тому велїв тїло перед судовою секциєю перенести до пустої комнати в официнї на партері.

Тут так еї уложено на столї, що рану можна було сейчас бачити, лїкарів попрошено, аби задержали ся, доки аж не прийде слїдчий аґент.

— Панове — відозвав ся Барнес, коли вийшли на подвіре — хочу вас просити о одну річ. Ви були оба, коли крадежи допущено ся в поїздї і тому хотів би я задати, але кождому з осібна, одно питанє стояче в звязи з тою справою. Згодите ся?

— Дуже радо — відповів Француз.

— Атже я вам вже сказав, що можете мене питати о всьо — замітив Мічель.

— Добре, пане Мічель, зволите ласкаво задержати ся кілька хвиль? Не дамо вам довго ждати.

Мічель поклонив ся, між тим як Барнес вийшов з Французом до комнати, де лежало тїло і станув при столї, на котрім лежав той страшний труп. Мовчки споглядав на Торета, котрий і собі уважно приглядав ся убитій. Нї одна черга его лиця не змінила ся; нїчим не зрадив найменшого вворушеня.

Барнес ждав, але очевидячки не мало нїчо стати ся; а однако рішив ся насамперед вислухати того, бо може міг був з его слів дещо пізнати. Минуло кілька хвиль, котрі видали ся вічностию а відтак зробив Француз Барнесови правдиву несподіванку. Дивлячись єму просто в очи спитав найсвобіднїйшим голосом:

— Звідки ви довідали ся, що я лїкар?

— Не розумію час — відповів Барнес, не знаючи, до чого той іде.

— Ви мене сюди привели, пане Барнес і сказали, що маєте менї дати одно питанє. Коли я увійшов і побачив трупа зрозумів, від разу, що то питанє було лиш видуманою покривкою. Я глядав причини, для якої ви могли мене тут привезти і міркуючи над тим, мов-

Медиоляну, зізнають неясно, часто суперечно, мотають ся, видно, що не хотять сказати того, що знають, зі страху перед штилетом „маффії“. Тимчасом в загальній опінії зібрано вже обвиненя, що тяжать на послї Паніцолї, так як они випливають з зізнань ріжних осіб: 1) Посол (від р. 1890) Паніцоля, яко член надзираючої ради сицилійского банку, сховав до кишенї кілька тисяч лірів зиску з гри на біржі, обертаючи фондами банку. 2) Паніцоля був в зносинах з убитим вже нинї розбійником Леоне і одного дня явив ся з ним в льожи театру в Палермо, де виділо їх богато осіб. 3) Паніцоля був також в приязни з иншим розбійником, Льивальво. 4) Він держав до хресту сина кондуктора зелїзничого, Кароллього, того самого, що обвинений о співучасть в убийстві Нотарбартоля. 5) В присутности одного з посесорів дібр сенатора Нотарбартоля, Паніцоля відгрожував ся, що навчить розуму директора сицилійского банку. 6) Паніцоля уживав за посередника в інтересах з сицилійским банком Рандацца, і побрав неправно 8000 лірів, а гроші ті пішли на оплату Фонтани, що виїхав до Тунісу, яко купець збіжа, де під іменем Иосифа Фонтани (дїйстного убийника Нотарбартоля) устроїв для убийника alibi, в хвилї, коли злочин сповнено. 7) В домі Фонтани, сего, що убив сенатора Н., найдено хустку до носа Паніцолї. 8) Паніцоля, своїми впливами і знакомством з „маффією“ довів до того, що судова ревізия, відбута в домі баронів Лямоніка, була довершена аґентом поліциї де Блязіо, его приятелем. Барони Лямоніка, члени „маффії“ сховали одежи убийників, сплямлені кровю. 9) Паніцоля довів до того, що всї рапорти поліциї в Палермо, звернені против него, були ему самому предкладані, а опісля зникли. 10) Паніцоля посуджений о се, що наслав розбишак і велїв убити Міцеля в р. 1892 с. е. на рік перед убитем Нотарбартолї. 11) Паніцоля має посїлість земску в Віллябат, правдивім гнїздї „маффії“, де по убийстві Нотарбартолї справив бенкет. 12) Паніцоля постарав ся о те, що з бюра міністерства в Римі зник рапорт Нотарбартолї про господарку в сицилійскім банку, звернений против него. Паніцоля не зложив доси мандату і не утїк, як оголошено. Натомість пропав без вісти Фонтана, сильно посуджений яко головний виновник в злочинї. Яка велика корупция в бюрах поліциї в Палермо, можна вносити з сего, що одіж одного з убийників, сплямлена кровю, зникла в невідомий спосіб, хоч була засеквестрована урядником поліциї.

— **Помер** о. Ілія Піндус, парох в Богородчанах, еп. станиславівскої, дня 30 падолиста, в 60 році житя а 30 сьвященьства.

Глядаю громадскої писарки, або буду зимою учити дїти. — В. Петруняк в Бедьновій, п. Млаки.

Телеґрами.

Відень 8 грудня. Сербский король Александер повертаючи на Відень з Мерану, замешкає на запросинии Цїсаря в бурґу.

Рим 8 грудня. Кардинал Рамполя повідомив вчера членів дипльоматичного тїла, що перестудженє папи легке і що лїкар з осторожности поручив пані не виходити зі своєї комнати.

Льондон 8 грудня. Бюро Райтера доносить під д. 2 с. м., що Бури займили місто Ґріквватавн, де їх тамошне голяндске населенє приймило з одушевленем.

Господарство, промисл і торговля.

Курс львівский.

Дня 7-ого грудня 1899.	пла-тять	жа-дають
I. Акциї за штуку	зр. кр.	зр. кр.
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	366·—	376·—
Банку кред. гал. по 200 зр. . .	—·—	—·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	280·50	283·—
Акциї гарбарнї Ряшів	—·—	180·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	250·—	255·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 4% корон	92·70	93·40
Банку гіпот. 5% преміов.	109·—	109·70
Банку гіпот. $4^1/_2$%	98·—	98·70
$4^1/_2$% листи застав. Банку краєв.	99·—	99·70
4% листи застав. Банку краєв. .	95·50	96·20
Листи застав. Тов. кред. 4% . .	94·50	95·20
„ „ 4% льос. в 41 лїт.	94·50	95.20
„ „ 4% льос. в 56 лїт.	92·—	92·70
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	96·20	96·90
Облїґи ком. Банку кр. 5% II ем.	—·—	101·—
„ „ „ „ $4^1/_2$%	100·—	100·70
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	95·—	95·70
Позичка краєв. з 1873 по 6%	103·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	94·50	95·20
„ м. Львова 4% по 200 кор.	92·20	92·90
IV. Льоси.		
Міста Кракова	28·70	30·30
Міста Станиславова	58·—	—·—
Австр. червон. хреста (Курс віденьский)	19·60	20·20
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский)	10·—	10·50
Італ. черв. хреста (Курс віденьский)	11·—	12·50
Архікн. Рудольфа (Курс віденьский)	27 —	28·—
Базиліка (Курс віденьский)	6·50	7·—
Joszif (Курс віденьский)	3·50	4·20
Сербскі табакові (Курс віденьский)	4·40	5·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	5·66	5·76
Рубель паперовий	1·27	1·28
100 марок нїмецких	58·85	59·25
Доляр америк.	2·40	2·50

чав. Ви також. Не можу собі того инакше витолкувати, як хиба тим, що ви хотїли чути гадку знатока о тім злочинї, але не знаю в який спосіб ви довідали ся, що я лїкар і тому питаю вас. Чи ясно говорю?

— Цїлковито — відповів Барнес холодно і рівночасно розчарований. — Можу вам лиш відповісти, що я не знав, що ви лїкар, а привів вас сюди, щоби вам дати одно питанє.

— Справдї? Слухаю.

— Жадаю, аби ви менї сказали хто єсть та женщина.

— Перецїнюєте мою догадливість. Я тої жінки не бачив нїколи в житю. Чи бажаєте ще чого?

— Нї, дякую.

— То пращайте.

Торе забирав ся з вічливим поклоном до виходу, але Барнес, що рішив ся не дати ему нагоди порозуміти ся з Мічелем, отворив сам двері і випустив его держачи уважно на оцї обох панів. З холодним поклоном вийшов Торе з дому, а Мічель пішов за Барнесом.

Коли Француз стояв непорушно на вид трупа, з Мічелем діяло ся просто противно. Ледве побачив то, що перед ним лежало, підійшов близше і з его грудий видер ся крик страху.

— Боже! Пане Барнес, що то?

— Що? — спитав Барнес спокійно.

Оба мужчини мовчки на себе споглядали якийсь час, по чім Мічель спустив очи.

— Дурень з мене — крикнув нагле і обернув ся знов до трупа з звичайною рівнодушностию.

— Ви казали, що хочете менї дати питанє. Чого хочете?

— Прошу менї сказати, хто та дама?

— Була, хотїли ви сказати. То була Роза Мічель.

— А, то ви єї знали?

— Ви мали менї дати одно питанє і на то я відповів.

— Ви признали ся до тої знакомости.

— Тяжко буде вам доказати того.

— Так гадаєте? Маю сьвідків. Панове, прошу війти.

Двері сусїдної комнати отворили ся і війшло двох лїкарів.

— Щож тепер скажете? — питав дальше аґент.

— Що я вам дуже вдячний, бо даєте менї нагоду доказати то, що лучило ся, як також і то, що ви сейчас зрадили ся, що ми не самі.

Барнес прикусив губи, а Мічель обернув ся до лїкарів.

— Мої панове, я дуже радий, що ви чули що тут лучило ся. Будете могли сьвідчити і признаєте, що пан Барнес спитав мене, хто та дама, а я, поправляючи его, відповів: „То була Роза Мічель“. Чи добре оповідаю?

— Дуже добре — відповів один з лїкарів.

— Пан Барнес каже, що я признав ся до знакомости з тою дамою, а я кажу, що я признав ся лише до того, що знаю єї назвище, а то чей инша річ.

— Ви не лиш до того признали ся — перебив роздражнений аґент — бо ви мусїли щось більше о нїй знати, коли на перший погляд пізнали трупа.

— Правда. Я мусїв також знати як виглядає. В той сам спосіб знаю назвище і вигляд співачки Лїлієн Руссель. Колиб я розпізнав трупа, чи був би то доказ, що я знав єї лично?

— То нї — але не можете казати, що ви знали ту даму лише в той сам спосіб, бо она не була так загально знаною личностию як акторка.

— Звідкиж ви о тім знаєте?

— Отже була?

— То инше питанє і я відмавляю відповіди бодай при сьвідках. Коли схочете піти зі мною до мого мешканя, то спробую пояснити вам, як то стало ся, що я пізнав трупа, не знаючи лично женщини.

— Очевидно що піду, бо ви примушені до поясненя.

З тими словами оба вийшли з дому.

(Дальше буде).

Надіслане.

На Коляду — На Різдво

видало Руске товариство педаґоґічне слїдуючі нові книжки!

ілюстровані:

Байки братів Ґрімів . . . 25 кр.
Казки Андерсена ч. 1, 2, 3, 4, 5, по . 25 „
Байки Брянчанінова . . . 25 „
Байки народні ч. 1 і 2 по . . 25 „
Василь Чайченко: Робінзон Крузое . 40 „
Іван Франко: Дон Кіхот . . 40 „

не ілюстровані:

Іван Спілка: На чужинї . . 20 кр.
Мих. Коцюбиньский: Оповіданя . 20 „
Олекс. Катренко: Оповіданя . 20 „
Джонатан Свіфт: Подорож Ґулївера до Лїліпутів . . . . 25 „
Стефан Пятка: Дарунок руским дїтям 20 „
Віра Лебедова: Малі герої . 25 „
„ „ Гостинець дїтям . 25 „
„ „ Оповіданя для дїтий . 20 „
Молитвенник народний по 15 і . 20 „

(Повний каталоґ всїх видань в кождім числї часописи „Учитель“)

Дїстати можна в канцеляриї товариства ул. Театиньска ч. 19 у Львові.

Купуючим за більшу квоту відповідний рабат.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ІНСЕРАТИ.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера. — (Телефона число 569).